

NOTITIE 36

GOUDHAANTJE

Een ander, niet minder verbluffend staaltje van de vertrouwelijkheid van dit vogeltje, maakte ik mee toen ik, voor "de eerste oefening onder de wapenen" regelmatig "dienst te velde" draaide in de Drunensche Duinen.

Op een zonnige dag in december kregen mijn "slapie" en ik de opdracht een waarnemingspost in te richten aan de rand van een groot dennenbos. Het was na deze "vermoeiende" bezigheden een verademing even de ledematen te strekken op het berijpte gras.

(vervolg op pag.8)

Netittie 36(vervolg van pag.7)

Lang duurde de rust echter niet. De oorzaak hiervan was een troepje mezen en Goudhaantjes, dat boven ons in de Grove dennen op luidruchtige wijze hun dagelijks brood bij elkaar zocht. Uit de troep maakten zich op een gegeven moment enkele Goudhaantjes los, die al feurigerend afdaalden naar lagere regionen. Een van hen vloeg plotseling naar beneden en zette zich op de met dennetakken en droog gras gecamoufleerde helmen. Heel rustig bewoog het diertje zich door de spaarzame begroeiing, op zoek naar iets eetbaars.

Commentaar van mijn (West Friese) collega:"Kaik me nou ze'n klain opdendertje es an!" En toen het diertje een verdachte beweging maakte met het achterlijf:
"Gien gaintjies jeng!"

Maar het was al te laat. Met achterlating van een klein wit visitekaartje was het alweer in de boom verdwenen.

Fr.'